

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. De Inferno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

DIES VI.
De Inferno.

I.

Infernum sui meritis. Ah potens incitamentum, quo ad gratam beneficiorum memoriam animer! ignis inferni, (quis crederet?) medium esse potest ad accendendum in cordibus nostris divini amoris ignem. *Infernum sum meritis*, quotiescunque delictum grave admisi; & Deus ab illo me toties liberavit, quoties illum meritis sum, nec eò me condemnavit. Quanta igitur obligatio mihi incumbit, Deum, qui tantam infelicitatem à me avertit, amandi! si Deus è damnatorum manibus aliquem nunc ab igne illo, quo torquetur, liberaret; quantopere is Deo foret obstrictus? quam gratum se ipsi exhiberet? an ego minùs ipsi obstrictus sum, quòd ab illo incurrando me servarit? an hujus beneficij minùs esse memorem me decet? quàm multi istorum miserorum post unicum duntaxat peccatum mortiferum ad inferos fuere præcipitati? ego post plura centenùs, vel etiam millenùs eò detrusus non sum. Quanta misericordia! unde tanta bonitas

Junius.

in unam, tantus rigor in alteram partem proficiscitur? de hoc mihi non constat. Hoc scio, me istam misericordiam non fuisse promeritum, & severitatem in malos illos exercitam eò solummodò collimare, ut clementia divina erga me clarius elucescat, meque, si eidem fuero ingratus, excusatione minùs dignum reddat.

II. *infernum meritis sum.* Ah potens incitamentum, quo ad pœnitentiam agendam animer! dicere cum Iobo possum: *infernus domus mea est.* Iste est locus, in quo esse me oporteret, si Deus, uti meritis sum, in me animadvertisset. Sic est; hi ignes, hæc opprobria, hæc tormenta æterna hæreditas mea forent, nisi Deus potius vocem misericordiæ, quàm justitiæ suæ, & scelerum meorum audisset. Ut verum fatear, an difficile mihi accidat, pœnitentijs, quas Confessarius mihi injungit, vel crucibus, quas Providentia divina immitit, me subijcere, si cogitem, eas substitui pœnis æternis, quas meritis sum? an depressiones vitæ pœnitentis mihi austera videantur, si cogitem, eas vices obire opprobriorum æternorum, ad quæ toleranda condemnandus eram? Omnia credi suavia debent homini, qui infernum meritis est, & probè meritis est. Si pœnitentiæ le-
vis-

vissimæ terrorem tibi incutiunt, inde ori- Junius.
tur, quòd pænarum æternarum sis inemor.

III. *infernum meritus sum; & ignoro,*
an non etiamnum merear. Ah ingens
timoris causa! Ah ingens me demissè
gerendi motivum! qua ratione scio,
an non prævisus sim, ut evadam olim vi-
ctima ultriculum istarum flammarum? ni-
hil me ab ijs reddere securum potest. Ho-
mines sanctissimi nihil habent, quò ab ijs
reddantur tuti. Quid igitur de me sen-
tire me oportet, tot, tamque gravium sce-
lerum reo? an non hæc incertitudo me con-
tinere in timore, & animi dolore ob admis-
sas noxas deberet? si hisce me occuparem,
dederimne me, uti facio, puerilibus nugis,
stultis lætitijs, ridiculis vanitatibus? con-
venitne hoc homini, cui infernus inten-
ratur? si necessarium esset, me vivum tu-
mulo cujdam includere, ibique vitam in
omnibus, iisque severissimis pœnitentiæ
exercitijs transigere, ut ab isto timore me-
ritum præstarem, possimne vel ad mo-
mentum hæere dubius? longè minus
quid à me exigitur; nempe unius immode-
rati affectûs, unius inordinatæ cupiditatis
compressio: & hoc non faciam? quomo-
do mea agendi ratio fidei meæ respondet?

Iacobi.

Si difficile tibi acciderit, crucem aliquam; pœnitentiam, vel tui depressionem ferre, dic tibi timet ipse: quid omnia hæc sunt, inferno, quem meritis tui, comparata?

Nisi, quia Dominus adjuvit me, paulò minùs in inferno habitâsset anima mea. Psal. 93. 17.

Vigilias times, & jejunia; sed hæc levia sunt meditati flammis æternis. Bern. Ep. 1.

DIES VII.

De Obstaculis Salutis.

Negotium Salutis difficile est.

I.

Salus negotium est difficile. Cur id diffimulem, cum Servator id nobis in Evangelio tam apertè declararet, nec ullant hac in re optionem nobis relinquat? hæc est illa vinea summo studio colenda, si velimus, ut fructum ferat. Hæc est ager ille, in quo ardentissimè laborandum; cum hic permissum non sit, rebus levioribus se occupare, vel retrò respicere. Hæc est thesaurus ille absconditus, qui inveniri non potest, nisi priùs terram probè fodiamus.

Luc. 9. 62.

Matth. 13.

44.